

Mál nr. 347/2021**M og****V v/ ábyrgðartryggingar atvinnurekstrar.****Ágreiningur um gildissvið ábyrgðartryggingar.****Gögn.**

Málskot, móttækið 15. september 2021, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 27. september 2021, ásamt fylgigögnum.

Bréf M, dags. 28. september 2021.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að M hafi ráðið til sín trésmið (A) með tímabundnum ráðningarsamningi til þriggja mánaða, þ.e. frá 1.8.2015 - 30.11.2015. Þá kemur fram að A hafi unnið hjá M í fjóra daga hverja viku í einn og hálfan mánuð frá upphafi ráðningarsamningsins. Fyrstu vikurnar hafi hann unnið einn við endurbætur á íbúð, skipt um parket, málað, lagað baðherbergi o.þ.h. Engar rakaskemmdir voru í þeirri íbúð. Eftir það hafi hann sinnt öðrum störfum þar til hann vann í nokkra daga í húsi sem nefnt er Brautarholt (B), þar sem hann hafi m.a. verið hluti af 8 manna hóp sem fenginn var til að lagfæra skemmdir. Mun húsnæðið m.a. hafa verið skemmt eftir vatnsleka frá ofni. Óumdeilt er að í húsnæðinu kom A m.a. að því að rífa niður og fjarlægja skemmda milliveggi og rífa upp gamlan linoleum gólfdukk. A hefur einnig haldið því fram að hann hafi haft það hlutverk að klórþvo húsnæðið vegna mikillar myglu eftir að niðurrifi var lokið en aðilum máls ber þó ekki saman um þetta atriði. Hætti A störfum þann 15.10.2015, en gögnum málsins ber ekki alveg saman um orsakir þess að hann hætti. A stefndi M til greiðslu skaðabóta vegna heilsutjóns sem hann taldi sig hafa orðið fyrir vegna myglu í húsnæðinu og liggur fyrir dómur Héraðsdóms Suðurlands. Í málinu var M dæmt skaðabótaskyldt gagnvart A vegna heilsutjóns sem hann var talinn hafa orðið fyrir vegna myglu í húsnæðinu. Byggði niðurstaða dómsins m.a. á því að M bæri ábyrgð á tjóni A sökum þess að M hefði vanrækt að láta honum í té viðeigandi og fullnægjandi persónuhlífar, þ.m.t. rykgrímur, sem væru fullnægjandi fyrir það starf sem A vann í umrætt sinn. Þá kemur fram í gögnum málsins að dómi Héraðsdóms Suðurlands hafi verið áfrýjað til Landsréttar og að málið verði tekið þar fyrir, þó ekki hafi verið lögð fram gögn því til staðfestingar.

M er með í gildi ábyrgðartryggingu fyrir atvinnurekstur hjá V vegna starfsemi sinnar. Hefur M gert þá kröfu að heilsutjón A verði bætt úr ábyrgðartryggingunni. Byggir M kröfuna á því að skilyrði vátryggingarskilmálans fyrir bótaskyldu séu uppfyllt, þ.e. þau að vátryggingin taki til skaðabótaábyrgðar sem falli á vátryggðan vegna líkamstjóns vegna starfsemi þeirrar sem getið er í skirteini eða iðgjaldskvittun, enda verði líkamstjónið eða skemmdirnar raktar til skyndilegs og óvænts atburðar. Byggir M á því að mygla hafi óvænt komið í ljós við niðurrifið og enginn hafi séð eða fundið fyrir myglu fyrir þann tíma. Verði því að telja að um skyndilegt og ófyrirséð tjón hafi verið að ræða ef það tjón sem A varð fyrir hefur orsakast af rakaskemmdum eða myglu, enda hafi hann aðeins unnið við þessar aðstæður í skamman tíma. M vísar jafnframt til þess að A hafi fundið til einkenna daginn eftir niðurrifið og að hann hafi í kjölfarið leitað til læknis og ekki mætt meira til starfa.

V hefur hafnað bótaskyldu með vísan til þess að heilsutjón A verði ekki rakið til skyndilegs og óvænts atburðar. A hafi komið að því að rífa innan úr húsi og hafi hann veikst við það án þess að nokkuð skyndilegt eða óvænt hafi gerst. Þá hefur V vísað til þess að áður en hafist var handa við framkvæmdir hafi legið fyrir að ofn hafi lekið í húsnæðinu.

Álit.

Ágreiningur málsins afmarkast við það hvort að líkamstjón A verði rakið til skyndilegs og óvænts atburðar og falli þar með undir skilmálaákvæði vátryggingarskilmála ábyrgðartryggingar M hjá V þar sem segir að: „*Vátryggingin tekur til skaðabótaábyrgðar sem fellur á vátryggðan vegna líkamstjóns [...] vegna starfsemi þeirrar sem getið er í skirteini eða iðgjaldskvittun, enda verði líkamstjónið [...] rakið til skyndilegs og óvænts atburðar*“ V er ekki aðili að dómsmáli A gegn M og er ágreiningur um skilmálaákvæðið ekki til meðferðar hjá dómstólum. Málið er þar af leiðandi tækt til meðferðar hjá nefndinni þar sem ágreiningurinn fellur utan við undantekningarákvæði d-liðar 4. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd í vátryggingamálum, sbr. auglýsingu í B deild

stjórnartíðinda nr. 1090/2005, um að nefndin fjalli ekki um ágreiningsmál sem eru til meðferðar almennra dómstóla eða gerðardóms. Þá hefur nefndin ekki úrskurðað um þennan hluta málsins áður.

Gögn málsins bera með sér að þeir aðilar sem komu að verkfrákvæmdum í húsnæðinu, bæði M og A, hafi verið ljóst að húsnæðið sem A vann í hafði orðið fyrir talsverðum skemmdum af völdum vatnsleka. Leiddi vatnslekinn m.a. til þess að nauðsynlegt var að rífa niður milliveggi og fjarlægja gólfefni áður en viðgerðir fóru fram. Enn fremur kemur fram í gögnum málsins að húsnæðið hafi staðið mannlaust í einhvern tíma áður en niðurrif fór fram. Gögn málsins benda enn fremur til þess að aðilum mátti vera ljóst að mygla væri í húsnæðinu og aðstæður heilsuspillandi. Þá verður ekki annað ráðið af gögnum málsins en að í upphafi framkvæmda hafi verið einhverjar ráðstafanir til að koma í veg fyrir heilsutjón af völdum myglu eða ryks, svo sem með því að útvega einfaldar rykgrímur og loftræsa húsnæðið. Enn fremur verður ekki annað séð af gögnum málsins en að vinna A hafi farið fram með hefðbundnum hætti án þess að nokkuð skyndilegt og óvænt hafi komið upp sem leitt hafi til líkamstjóns A. Að teknu tilliti til framangreinds er það niðurstaða nefndarinnar að ekki hafi verið sýnt fram á að tjón A verði rakið til skyndilegs og óvænts atburðar. Tjónið fellur því ekki undir bótasvið umræddrar vátryggingar, sbr. gr. 3.1. í skilmálum hennar. M á ekki bótarétt úr ábyrgðartryggingu sinni hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki bótarétt úr ábyrgðartryggingu hjá V.

Reykjavík, 19. október 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson, lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.